

šalamoun

školní časopis ZŠ Novolíšeňská Brno

Číslo: 1 Ročník: 3 Vychází: 5. 10. 2018

V letošním školním roce po dvouleté přestávce opět vychází další číslo školního časopisu Šalamoun. K úspěšnému vydávání časopisu je potřeba nadšený a spolehlivý tým členů redakce, které jsme letos vytvořili z děvčat a chlapců třídy VII.C. Je nás pět - šéfredaktorkou je Natka Vlčková a její zástupkyní Eva Chaloupková. Jako redaktorky se dále uplatní Gita Večeřová a Eliška Klímová a v naší redakci samozřejmě nechybí ani kluk - Vojta Loukota bude pro vás, naše čtenáře, psát články a ve spolupráci s panem učitelem ICT Stanislavem Cikalem se postará o grafickou stránku časopisu. Na celou redakci dohlíží paní učitelka Alena Mahrová.

V tomto měsíci se rozjíždíme, nadšení nám nechybí a tak doufáme, že se nám bude práce na časopisu dařit a budeme vám přinášet zajímavé informace z akcí ve škole, různé zajímavosti i snad články od vás, našich čtenářů. Jelikož školní rok právě začal, přejeme vám, ať se vám ve škole daří, ať máte samé příjemné zážitky z vyučování i školních akcí a ať zažijete co nejvíc úspěchů!

Za celou redakci vás zdraví Natka

Les všemi smysly

Dne 11. září podnikla naše třída II.D výlet do Soběšic na výukový program na Jezírku a stálo to za to! Program se jmenoval Les všemi smysly. Začali jsme výrobou jmenovek z kolíčků na prádlo a už na nich děti prokazovaly, co vědí o lese. Měly poznat, z jakého stromu jsou listy, do kterých své jméno píšou. Většina aktivit se odehrávala v okolním lese. Pořádně jsme se proběhli u živého pexesa a osahali jsme si spoustu přírodnin. Při dalším úkolu jsme si ujasnili názvy stromů, keřů a rostlin v lese pomocí klíče. Nejzáživnější a také překvapivé byla pro děti výroba vlastního parfému ze surovin, které jsme našli v lese. Zjistili jsme, že rozdrčením různých rostlin a přírodnin získáme příjemnou a svěží vůni. Z nasbíraných rostlin jsme vytvořili krásné koláže, které jsme si mohli na památku odnést domů. A aby se nám dobře pracovalo, ochutnávali jsme při tom některé rostliny a pili jsme bylinkový čaj. Počasí nám přálo a bylo teplo, tak se děti prošli a namasírovaly si chodidla na hmatové stezce. Třešničkou na dortu bylo, že se děti dozvěděly, jak sníst kopřivu a nespálit si jazyk. Ale tohle tajemství si necháme pro sebe :-)

(Text: Mgr. Nikol Kučerová)

Foto: z archívu fotogalerie školského vzdělávacího zařízení Lipka
<http://www.lipka.cz/menu/fota.php?idc=1544&idf=10113&jaz>

Expedice do Polska

Na začátku září se vybraní žáci 8. ročníku vydali na zeměpisnou expedici do Polska a podělili se s námi o své zážitky:

Měli jsme velké štěstí, že pro nás naše paní učitelky zorganizovaly výlet do Polska. V pondělí ráno jsme vyjeli z Brna a naše první zastávka byla Babiččino údolí v Ratibořicích. Navštívili jsme i tamní zámek. Pak jsme pokračovali do Polska. Zastavili jsme se v Národním Parku Stolové hory. Procházka parkem byla zajímavá, ale na hory jsme nakonec nevylezli, protože jsme minuli odbočku. Pak jsme přijeli do města Klodzko, kde jsme se ubytovali.

Ráno jsme zamířili do Zlatého stoku. Tady jsme si prohlédli zlatý důl, povozili se na lodkách a vyzkoušeli jsme si, jak se rýžuje zlato. Pokračovali jsme dál do města Wroclaw, kde jsme se ubytovali a pak následovala návštěva místního aquaparku, kde jsme si to pořádně užili!

Třetí ráno jsme se vypravili do wroclawské ZOO, kde jsme měli rozchod a mohli jsme si prohlédnout vše sami. Po příchodu k autobusu jsme zjistili, že se nám autobus porouchal a tak nikam nejedeme. Oprava trvala docela dlouho, využili jsme čas a vykoupani se v místní fontáně a osušili jsme se v parku. Celkem jsme tam strávili 7,5 hodiny!, ale nakonec se autobus rozjel a my jsme odjeli do Krakova se ubytovat.

Ráno bylo vstávání trochu obtížné, protože jsme se ubytovali až v noci, ale i tak jsme zvládli, co bylo v plánu - návštěva Solného dolu Wieliczka a města Krakow.

Ilustrační foto: Solný důl Wieliczka

(foto: <https://www.invia.cz/blog/wieliczka-nejkrasnejsi-solny-dul-v-evrope/>)

Prohlídka solného dolu byla úžasná, jak můžete vidět na přiložené fotografii, sešli jsme 60 poschodí a mohli jsme i olizovat zdi, jestli jsou slané (což většinou vůbec nepřišlo jako nechutné :-). Poté jsme namířili do Krakova, kde jsme poobědvali, prošli všechna zajímavá místa a nakoupili jsme si. Polské Krówki jsou prostě nejlepší z Polska! Pak už jen cesta k autobusu a zpátky domů, do Líšně. Celý výlet jsme si bezvadně užili a až na pár zranění jsme se vrátili celí! Už se těšíme na další výlet, paní učitelky!

(Text: Aneta Kačírková, Martina Vodičková, VIII.A)

Ilustrační foto - město Krakow

https://www.google.com/search?biw=1280&bih=892&tbm=isch&sa=1&ei=zky3W f A8SvsAHLrpygDg&q=krakow&oq=krakow&gs_l=img.3..0l10.1941.2464.0.2818.2.2.0.0.0.107.176.1j1.2.0...0...1c.1.6.4.img..0.2.176...0.OLbAxl61YXQ#imgsrc=mggeDgxv7elklM:

A jak to viděli kluci?

Ráno v sedm jsme jeli autobusem do Ratibořic, kde jsme navštívili zámek, mlýn a Babiččino údolí. Za hranicemi Polska jsme navštívili „Kapli lebek“. Ubytovali jsme se ve městě Klodzko.

Na druhý den ráno jsme po snídani jeli do zlatého dolu, kde jsme rýžovali zlato, což se nám všem moc líbilo! Pak jsme jeli do Wroclawi, kde jsme se ubytovali a kolem sedmé večer jsme se vyřádit do místního aquaparku.

Další den jsme se vydali do wroclawské ZOO. Byla velmi rozlehlá, nám se nejvíc líbilo obří akvárium. Viděli jsme v něm žraloky, rejnoky, kapustňáky, hrochy a spoustu krokodýlů. Po návštěvě ZOO jsme měli jet do Krakova, ale rozbil se nám autobus a dlouho jsme čekali, než ho opravili a my mohli pokračovat v cestě do Krakova, kde jsme byli ubytovaní.

Poslední den jsme si prohlédli solný důl Wieliczka.

(Text: Pavel Marko, Henryk Kabele, VIII.A)

BABYLONFEST

Ve středu 19. září na naši školu již tradičně zavítali cizinci žijící v Brně. Letos nás svou návštěvou poctily dvě milé dámy z Obce Slovákov. Této akce se zúčastnili žáci všech tříd 6. ročníku.

Naši šestáci se dozvěděli spoustu zajímavostí o Slovensku, slovenském jazyce a jejich kultuře celkově. V úvodu přednášky byli žáci seznámeni s tím, jak se slovenská menšina ocitla v České republice, potažmo v Brně. Důvod je jednoduchý. Protože naše historie je z velké části společná, není se ani čemu divit, že Slováky to do srdce Evropy stále táhne. Nejčastějším důvodem, proč k nám naši východní sousedé přicházejí, je studium. Přece jen je u nás více možností, kam jít studovat vysokou školu. A jak už to tak v životě bývá, spousta z nich zde už zůstane a založí rodinu.

Pro žáky asi nejzajímavější částí přednášky bylo jazykové okénko. Všichni víme, že čeština a slovenština jsou slovanské jazyky, a jsou si proto velmi podobné, dokonce snad nejpodobnější ze všech západoslovanských jazyků. V této části hodiny měli žáci rozšifrovat právě ta slovenská slovíčka, která až tak podobná nejsou, případně jsou stejná jako v češtině, ovšem ve slovenštině mají jiný význam. Dámy dětem také přednesly klasickou slovenskou poezii, jakožto ukázkou slovenštiny.

Poslední část hodiny byla věnována historii a geografii Slovenska s také důležitým symbolům a památkám. Žáci se dozvěděli mimo jiné o významných událostech, které Slovensko zažilo a kterým muselo čelit. Hlavně jim dámy představily významné osobnosti slovenských dějin. Také si prohlédly důležité památky, které dokreslují slovenskou historii.

Tato přednáška byla velmi vydařená, je dobré děti seznámit s menšinami žijícími na našem území. Dokonce jsem sama byla překvapena, jak jim šlo hádání v jazykovém okénku, spousta dětí znala i těžší neznámější slovenská slova. Už teď se těším na další ročník Babylonfestu, jaké menšiny nás poctí svou návštěvou příští rok.

(text: Mgr. Jana Mrázková)

Z veselého soudku

"Pepíčku, proč jsi včera nebyl ve škole?" "Vy jste říkala že kdo nebude mít domácí úkol tak ať se tady ani neukazuje."

Na Vánoce: Pepíček přiběhne do kuchyně a křičí: "Maminko! Hoří stromček!" "Neříká se hoří, ale svítí." Pepíček se vrátí do obývacího pokoje a za chvíli křičí: "Mamííí! Už svítí i záclona!"

Přijde paní učitelka do třídy a ptá se: "Děti, kdo si myslí, že je hloupý, ať si stoupne." Všichni sedí, jenom Pepíček se postaví. Paní učitelka se ho ptá: "Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?" Pepíček: "To ne, ale je mi trapný vás nechat stát samotnou!"

"Pane celníku, můžu si dovést zlato do Karibiku?" ptá se muž po telefonu. "Ano, ale jen přiměřené množství." dostane se mu odpovědi. "Tak mi ještě řekněte, pane celníku, jestli je osmdesát kilo přiměřené množství?" "To určitě není, to už je příliš!" odpoví celník. Muž se otočí na svou manželku a praví: "Tak to vidíš zlato, musíš zůstat doma."

Pepíček přijde do pekárství a říká:

„Prosím 99 housek!“

A prodáváč se zeptá:

„A nemůže jich být 100?“

Pepíček na to odpoví:

„A kdo by jich tolik snědl?“

Pepíček přijde domů a řekne mamince, že ztratil klíče.

Mamince se zatočí hlava.

Pepíček ji uklidňuje: Neboj se, mám je podepsané i s adresou.

Pepíček přijde večer za tátou, a povídá: „Tati, umíš psát ve tmě?“ „No, myslím, že jo. Co mám napsat?“ „Svoje jméno do mého žákovské knížky.“

Pepíček se ptá maminky: „Táta mi říkal, že pocházíme z opice, je to pravda?“

„Nevím, Pepíčku, já všechny příbuzné z tátovy strany neznám!“

Učíme se na Jezírku

Na zajímavý výukový program vyrazili naši páťáci (V.A) společně se svou třídní učitelkou Lenkou Bártovou do výukového střediska Jezírko v Soběšicích. Užili si příjemné dopoledne, naučili se něco nového o potravních vztazích a jak se chytají brouci. Požádali jsme je, aby nám své zážitky popsali. Některé příspěvky byly tak podařené, že je zveřejňujeme v původní podobě:

Kromě reportáží jsme dostali i scénář:

Jezírko

Účinkující: Paní učitelka, vedoucí Michal, děti z V.A

- P. učitelka: V úterý jsem se se svou třídou zúčastnila výukového programu. Jeli jsme asi půl hodiny autobusem do Soběšic a pak jsme dorazili na místo. Šli jsme do krásné velké budovy, kde si děti zahrály seznamovací hru s vedoucím Michalem.
- V. Michal: Čau děcka, já jsem Michal a vítám vás na našem programu. Ví někdo, jak se bude jmenovat?
- P. učitelka: Kdo čte třídní stránky, měl by to vědět!
- V. Michal: Nevíte? Tak já vám to řeknu. Potravní vztahy a fotosyntéza. Ví někdo, co to znamená? Pokud nevíte, tak se to na dnešním programu dozvíte.
- P. učitelka: Děcka, no tak!! POSLOUCHEJTE!!
(Děcka se rozdělili na dvě skupiny a začali super hrou).
- V. Michal: Takže se rozdělíme na chlorofyl, slunce, průduchy, cévy a energetické centrum. Budu číst příběh a vy si zkusíte, jak to ve stromě chodí. Tak poslouvejte!
Je ráno a vychází slunce.
(Děcka drží nad hlavou zlatý míč a jdou ke stromu.)
Jo, super kluci. Přesně tak! Chlorofyl nabírá do stromu sluneční záři a donáší je do energetického centra.
(Holky chodí ke slunci a z košíku si berou pletené provázky a dávají je děckám v energetickém centru.)
Průduchy pokračují a donášejí do stromu oxid uhličitý. Meitím cévy přinášejí vodu a spojením vody a oxidu uhličitého vznikl cukr a kyslík. Cukr přináší cévy do kořenů a mezitím průduchy vynášejí kyslík ven ze stromu.
(Holky přinášejí modré papírky do energetického centra a dostávají bonbóny. Pak děckám Michal ukázal na stromě, jak to v něm chodí a šli jsme chytat brouky.)
- V. Michal: Tady máme pro vás nádobky, když najdete brouka, tak ho nameťte štětečkem do nádobky a podle klíče najděte, jak se jmenuje. Čau, děcka, a moc jsme si to s váma užili!
- Děcka: Čau! Ahoj!
- P. učitelka: Děckám se to moc líbilo. Až na některé holky, které se v hlíně hrabat nehodlaly. A kluci našli velkého pavouka!!
Na konci jsme se zase spojili a jeli jsme autobusem zpátky do Líšně a do školy.
Byl to super program.

Z dalších příspěvků vybíráme:

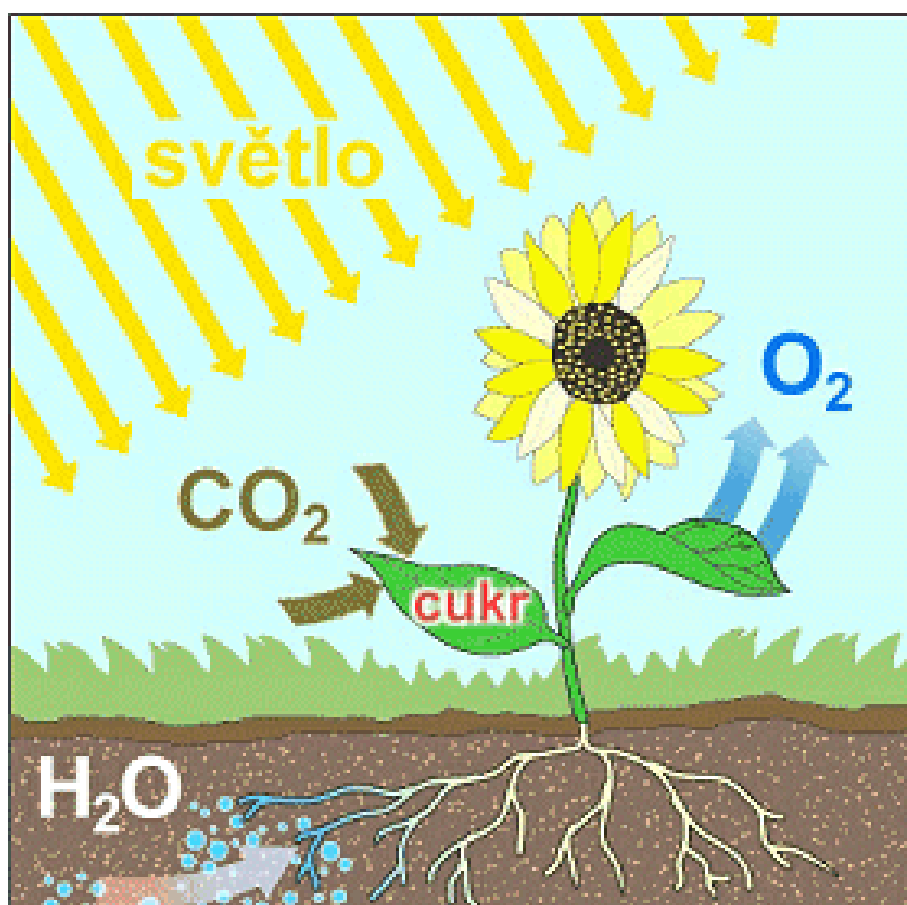
Jezírko je středisko na Lipce. Naučíme se tam spoustu zajímavostí o přírodě a zvířatech. My jsme se tam rozdělili do skupin a hráli jsme hry. Jedna skupina šla ven a druhá zůstala uvnitř a hrála divadlo o tom, jak probíhá fotosyntéza ve stromech. A také jsme hráli hru o potravním jídelníčku, v hlavní roli byla tráva, srnka a vlk. Skupina, která byla venku v lese, hledala a lovila brouky, které jsme pak pojmenovávali. Když každá skupina splnila svůj úkol, vyměnili jsme se.

Přijeli jsme na místo, uviděli jsme jezírko a řekli jsme si, že to zas bude nuda jako minule. Ale nebyla! Prvně jsme vešli dovnitř, kde nás přivítali dva vedoucí Eva a Michal. Chvilí se nic zajímavého nedělo, ale pak jsme hráli divadlo o tom, co a jak se děje ve stromě. Pak přišla nejzábavnější část celého programu, a to sbírání brouků v přírodě. To bylo super!

(Kristýna Čelechovská, Patrik Jíša)

Dne 11. září jsme jeli na výukový program do Jezírka v Soběšicích. Hráli jsme různé hry a chytali jsme brouky a byli jsme špióni. Naši vedoucí Michal a Eva byli skvělí. Celé třídky se program moc líbil.

(Klára Osičková, Laura)

Ilustrační foto: Fotosyntéza

<https://www.cez.cz/edee/content/microsites/solarni/f2.htm>

Jezírko! Naučili jsme se hodně o potravním řetězci a fotosyntéze. Byli jsme rozděleni na skupiny. Jedna skupina byla venku a hrála běhací hru na trávu, srnku a vlka. Pak nastala děsivá část programu - hledali jsme brouky. Měli jsme na to speciální nádobky s lupou. Většina chytila pavouky, ale našli jsme i stonožky a střevlíky. Uvnitř jsme hráli divadelní hru. Udělali jsme strom z provazu a listy ze zelených nití. Pak jsme si rozdělili role a hráli jsme strom.

(Anna Fialová, Blanka Němcová)

(všechny texty: děti z V.A, texty ponechány téměř bez úprav)

Na tenise s Bárrou

V tenisovém areálu vedle naší školy proběhla ve středu 19. září zajímavá akce pro děti - budoucí tenisty a tenistky. Děti si prohlédly tenisová hřiště a tenisti z řad mladších žáků tenisové školy jim předvedli různé techniky, jak se hraje tenis a co musí výborný tenista umět. Po ukázce se děti setkaly také se vzácným hostem - českou tenistkou Bárrou Krejčíkovou, která je momentálně 3. nejlepší hráčkou světa a v letošním roce vyhrála nejdůležitější zápas ve své dosavadní tenisové kariéře. Děti se mohly s Bárrou vyfotografovat a popovídat si. Pro všechny to byl určitě nezapomenutelný zážitek.

(Text: Natka)

Ilustrační foto: Bára Krejčíková

(https://en.wikipedia.org/wiki/Barbora_Krej%C4%8D%C3%ADkov%C3%A1)

Redakční tým

Šéfredaktorka: Natálie Vlčková, zástupkyně šéfredaktorky: Eva Chaloupková, redakce: Eliška Klímová, Gita Večeřová, Vojtěch Loukota. Na tvorbě tohoto čísla se dále podílely: Mgr. Nikol Kučerová, Mgr. Lenka Bártová se svou třídou. Vedoucí redakce a jazyková úprava textů: Mgr. Alena Mahrová. Časopis vychází jako dvouměsíčník. Číslo 1, školní rok 2018/2019, vychází v pátek 5. 10. 2018. Vychází elektronicky na webových stránkách školy.